Ч. 68 Пятниця 24 марта (6 цьвітня) 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 в ц. к. Старостварх на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

Вчерашне засїданє зачало ся о $10^3/_4$ год. Маршалок заявив на вступі засїданя, що на послїднім засїданю внесено на его руки інтерпеляцию в справі конфіскати дневника, але се не належить до компетенциї сойму і маршалок на відчитанє сеї інтерпеляциї не позволить. Булоби то обходженем закона, а маршалок до сего не має права. Відтак відчитав маршалок §. 79. реґуляміну соймового, котрий жадає, щоби кожда інтерпеляция була підписана 15 послами і внесена вчасно перед засїданем.

По відчитаню петиций і внесків, при чім промовляло кількох послів, приступлено до дневного порядку.

Відтак зажадав голосу в наглій справі Ексц. п. Яворский. Висказав чувства, які відчувають Поляки для Папи, і вніс, щоби маршалок краєвий в імени сойму переслав Папі, з нагоди 90-лїтної річниці уродин, ґратуляцийну телеґраму. — До сего внесеня прилучив ся і п. Барвіньский, висказав чувства руского народу для Папи, і зазначив, що руский нарід прилучає ся до сих желань, і просить Бога, щоби Св. Отець міг ще довго працювати для добра обох обрядів і обох народів. — Внески приняла палата одноголосно.

В дальшій нарадї передано комісиї санїтарній додаткове справозданє Видїлу краєвого в справі утвореня дальшої серії санїтарних округів в 1900 р. — Відтак промавляв довше п. Рапапорт над своїм внеском о розвитку плавби на Вислї. — Внесок відослано до комісиї господарства краєвого.

Дальше наступило перше читанє внеску п. Романовича о зміну краєвого статута і соймової ординациї виборчої, о заведенє нової (V.) куриї загального голосованя і побільшення числа послів з міст і сільских громад. Для піддержаня сего внеску промовив сам внескодавець. Бесїдник розвів ґенезу свого внесеня, що оно не є новостию але вже було підношене кілька разів в тій палатї.

Вкінци поставив внесок вибрати ad hoc комісию з 18 членів, котра би застановила ся над переведенем і зміною виборчого закона. — За внеском п. Романовича голосувала цїла лївиця і кільканайцять послів з правиці.

Дальше п. Цоль піддержував свій внесок, візвати правительство постарати ся, щоби телеґрами до Росиї були знижені, а заразом візвати правительство о знесенє дотепер ужиманої кавциї при надаваню телеґрам, а на місце кавциї о заведенє сталої оплати на післанця. — Внесенє передано комісиї адміністрацийній.

Дальше передано комісиї шкільний внесок п. ґр. Андр Потоцкого: візвати ц. к. раду шкільну краєву, щоби завела такий подїл ферий шкільних в народних школах, щоби дїти шкільні в часах пільних робіт, були вільні від обовязку ходженя до школи.

П. Вуйцік (людовець) підпирав свій внесок о „максімум парцелї" і поставив внесок відослати его внесенє до аґрарної комісиї. — Маршалок зарядив голосованє. За внеском посла Вуйцїка голосувало 27 послів з лївиці, між ними і рускі посли. Внесок упав.

Пос. Новаковский промавляв в справі удїленя громадї Торки (пов. перемиского) запомоги в квоті 1000 корон. — Справу передано комісиї буджетовій.

Вісти політичні.

(Подорож кн. Фердинанда болгарского. — Замах на кн. Уельского. — З італїяньского парляменту. — Полуднево-африканьска війна.

Болгарска телеґрафічна аґентия доносить, що кн. Фердинанд віддав реґентию радї кабінетній а сам виїхав до Сан Ремо в Італиї, аби відвідати перебуваючу там родину. Подорож кн. Фердинанда викликала в цїлій заграничній пресї всілякі здогади. Після вістий, які надійшли в Софії, має там бути велике невдоволенє з князя за его теперішні відносини до Росиї.

З Брукселї доносять: До кн. Уельского що в переїздї до Копенгаґи появив ся вчера по $5^1/_2$ год. вечером на тутешнім двірци, стріляв якийсь незвістний чоловік в хвили, коли поїзд вже рушав в дальшу дорогу. Виновник замаху скочив на ступень ваґона, де сидів князь, его жінка і прибічний офіцир і вистрілив два рази. Кулї не ранили нїкого. Поїзд сейчас задержано, а зелїзничний інспектор на двірци, що був надбіг на відголос стрілу, ударив виновника замаху по рамени, коли той мав третий раз вистрілити. Злочинець має 16 лїт, називає ся Сіпідо, єсть бляхарем і походить з Сентіль коло Брукселї. В его кишени най-

ЖАРЖЕЙЛЬ у ГОСПОДА БОГА.

Прованска леґенда.

(З француского — Альфонса Додета.)

Двигар з Сен Ремі, Жаржейль, помер одного рана, і ми побачимо, як він потонув у вічність.... Нехай котить ся, що вже раз порушило ся! Вічність далека, чорна як смола, така глубока і безмежна, що переймає нас майже тревогою. Жаржейль не знає, куди має обернути ся; блукає в нічній пітьмі, его зуби голосно цоконять, і бідний хлопчище з простягненими на перед себе руками, іде помацки. Вкінци замічує сьвітло, мале блимаюче сьвітло, ген в горі серед безпросьвітної ночи. Він іде за тим сьвітлом. То були двері до Господа Бога.

Жаржейль стукає: пук, пук!

— Хто тут? — питає сьвятий Петро.

— То я.

— Хто, я?

— Жаржейль.

— Жаржейль з Сен-Ремі?

— Той самий.

— Шибенику — каже сьвятий Петро — ти не встидаєш ся сунутись сюди у рай, ти, що від 20 лїт не був нї разу в церкві?!.... Ти, що в пятницю їв мясо, як міг, і в суботу, як лиш мав!.... Ти, що з насьмішкою прозивав грім тамбором слимаків, тому, що в часї бурі слимаки вилазять.... Ти, що на сьвяті слова вітця не зважав і хулив, так що другі люди зі страхом тебе слухали, ти, грішнику, важиш ся ще сюди заходити?....

Жаржейль відповів:

— Того я не перечу. Так, я грішник, страшний грішник. Але хто міг знати, що по смерти єсть ще тілько ріжних тайн? Одним словом, в житю я був на злій дорозї, але тепер бачу то всьо ясно. Знаєш що, сьвятий Петре, позволи менї хоч кілька хвилин побалакати з вуйком, хочу ему сказати кілька новин з Сен-Ремі.

— З яким вуйком?

— Ну, з моїм вуйком Малері, він належав до братства.

— Ага, то Малері твій вуйко? О, він в чистилищи на сто лїт.

— На сто лїт?.... А щож він такого зробив?

— Може собі пригадаєш, що при процесиях носив він звичайно хрест.... Отже одного дня почали за ним підпиті парібки кричати: „О, дивіть, як Малері несе хрест?" По хвили крикнув другий (паробки так були між собою умовили ся): „О, дивіть, як Малері несе хрест!" — Вкінци заверещав третий: „О, о, дивіть, що Малері несе!" Малері розлю ив ся, стратив терпеливість, і відповів: „Що я несу?.... Певне колиб я мав тебе носити, то ніс би осла...." Відтак дістав Малері вибух крови і умер в наслідок тої злости.

— Бідний Малері.... То позволь менї бачити мою тїтку Дороту, що була така сьвята.

— Ей, она вже в пеклї, я єї не знаю.

— То, що она там, мене цїлком не дивує. При всіх своїх побожних привичках она....

— Жаржейль, я не маю часу на таку балаканку. Мушу зараз впустити до раю одного бідного зарібника, що замітав улиці.

— О, великий, сьвятий Петре, коли то нїчого не коштує, то позволь менї лиш раз поглянути на ваш рай. Кажуть, що він такий величавий, пречудний....

— Ось чого тобі забагло ся, шибенику. Але нї, такого грішника, як ти, не впускають сюди.

— Добрий, великий сьвятий Петре, погадай, що мій отець — моряк — носить все при процесиях хоругов з твоїм образом...

— Ну, нехай буде — відповів сьвятий Петро. — Зроблю то задля твого честного вітця. Але кажу тобі, лиш ніс можеш виставити поза двері, як раз тілько, щоби поглянути на рай.

— Так, лиш крихітку.

Небесний воротар отвирає райскі ворота і каже:

— Диви ся!

Але нараз скрутив ся наш Жаржейль якось дивно і починає назад вертати ся до раю.

дено богато анархістичних писем. Він заявив, що хотів князя убити, що цілком не жалує свого поступку і зараз повторив би єго, колиб міг. Князь два рази вихилив ся з вікна, питав чи злочинця арештовано і просив, аби не надто строго з ним поводити ся.

Італіяньский парлямент відрочений. На початку засїданя опозицийні бесїдники заявили, що уважають запавші оногди ухвали за нелеґальні, що лївиця не возьме участи в нарушеню прав меншости, як то має стати ся на нинїшнім засїданю через принятє нового реґуляміну. Супротив такого насильства лївиця уступить і має надію, що тим причинить ся до загального успокоєня. Крайна лївиця нїколи не узнасть леґальности нового реґуляміну і в єго виконаню буде ставити сильний опір. По тих заявах цїла лївиця вийшла з салї. Президент Кольомбо подякував за вибір і зарядив голосованє над новим реґуляміном, котрий принято всїми голосами присутних. Палата відрочила ся до 15 мая.

На театрі війни Бури перейшли сими днями до зачіпної тактики. З усїх сторін напирають аж на відділи анґлїйскої армії і наносять їй великі страти. Найновійші вісти доносять, що їх відділи появили ся вже й на задї анґлїйских войск та грозять всїм довозам. Між иншими розложились они табором на дорозї з Кімберлею до Блюмфонтена та снують ся між Оранжевою рікою а Блюмфонтеном. Ґен. Робертс приказав ґен. Ґатакрови очистити полудневу Оранїю від тих бурских відділів.

Новинки.

Львів дня 5-го цьвітня 1900.

— **Зміни в старостввах.** П. Мінїстер справ внутрішних покликав старосту Авг. ґр. Дідушицкого з Березова до служби в галицкім Намістництві; — переніс старостів: Брон. Вайдовича з Ясла до Грибова, Вікт. Тустановского з Грибова до Горлиць і Север. Василевского з Теребовлї до Богородчан; — призначив старосту дра Володисл. ґр. Михаловского до Ясла: — поручив управу староств: в Березові старшому повітовому комісареви Валер. Белявскому, в Теребовли секретареви намістництва Леонови Крушиньскому, а в Надвірнїй секретареви Намістництва Став. Коритовскому; — вкінци іменував повітового комісаря в Борщеві Еразма Вичулковского старшим комісарем тамже.

— **Диплом лікарів-ветеринарів** одержали студенти львівскої ветеринарийної академії: Ів. Демсар з Країни, Кам. Фрайберґер з Угорщини, К. М. Гальперн з Бродів старих. Авт. Юзефович з Довгого, Як. Ляндфіш з Тернополя, Макс. Маркштайн з Бродів, Йос. Ріхар з Країни, М. Слявік з Ню-Йорку, Улїчвік і Вавречка з Морави.

— **Пригода дра Білїньского.** Ґубернатор австро-угорского банку у Відни др. Білїньский вибрав ся був дня 3 с. м. вечером разом з женою переїхати ся в Пратері. Коли вертав через Рінґштрасе, молоді конї, запряжені до повоза, сполошили ся і почали гонити з повозом як шалені. Люди, що переходили улицею, старали ся задержати сполошені конї, та надармо, бо они ще лиш більше полошили ся. Панї Білїньска перепуджена усунула ся на подушки повоза, а п. Білїньский помагав візникови вхопити поводи. В місци, де улиця Рінґштрасе сходить ся з улицею Вольцайле, вдарив повіз об почтовий віз, причім почтилїон упав з кізла, але так щасливо на сніґ, що нїчого собі не зробив. Також і др. Білїньский випав з повоза на сніґ і не потовк ся. Аж тогди удало ся конї успокоїти, а паньство Білїньскі вернули пішки домів.

— **Еміґрацийна аґітация.** Один народний учитель на Мазурах одержав недавно досить грубий лист, в якім на своє обуренє найшов картку такого змістку: „Будапешт, дата почт. печ. ВПоважаний Пане! Звертаємо ся до Вас з прошенєм, щоби Ви подали нам назвиска богатих осіб в Вашої околицї. Заразом залучуємо два аркуші по 100 рубрик з прошенєм їх виповнити і прислати їх нам до 8 днів. За 100 адрес платимо 1 К. 50 сот., за 200 — 3 корони, які по надісланю пішлемо. З поважанєм Абренс et Comp.“ — Таких способів уживають аґенти, щоби ловити селян в еміґрацийні сїти. Чужі аґенти боять ся ходити по селах, щоби їх не виловили, то-ж еміґрацийні бюра не мають що діяти та хопили ся такого аґітацийного способу.

— **Живцем згоріла** семилїтна донечка міщанина Бекесевича в Тернополи на Зарудю. Від печи займила ся одїж на дитинї в хвили, коли случайно в хатї не було нїкого. Нещаслива дитина згоріла майже на вуголь, так, що привезена до шпиталю зараз померла.

— **Атентат в судї.** В повітовім судї для справ цивільних в Чернівцях відбувала ся розправа межи селянином Ник. Стефаницею зі Стрілецкого Кута, а Шльомою Лявфером, лихварем, що зруйнував майно Стефаницї, а ще позвав его о якісь гроші. Підчас розправи Стефаниця, прочуваючи, що процес програв, в розпуцї добув револьвер і вимірив до лихваря. Однакож судия вхопив Стефаницю за руку, вистріл хибив, а куля вбила ся в стелю. Стефаницю, розумієсь, увязнено.

— **Дирекция „Краєвого Союза кредитового“** стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один удїл членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше удїлів. При складаню першого удїлу належить зложити *вписове на резервовий фонд в квотї 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий“ *приймає вкладки ощадности* в довільній висотї і опроцентовує їх $4^{1}/_{2}\%$ та удїляє кредиту руским товариствам кредитовим на $5^{1}/_{2}\%$. Инші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзї кредитовім“ на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового“ у Львові: Ринок ч. 10 I. поверх (дім „Просьвіти“) Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім недїль і руских сьвят.
Дирекция.

— **Осуги снїгові.** З Лїнцу доносять, що коло місцевости Льовенштайн в горішній Австрії зсунули ся з гори осуги снїгові (лявіни), а кождий на 60 метрів довгий та засипали пять домів стоячих при гостинци і другі будинки. Деякі з тих будинків були засипані снїгом на пять метрів високо а инші рівно з вершком даху. Один з осугів розірвав мур на 20 метрів довготи та вирвав дерева з корінем і покотив все в ріку. З Райхенберґа доносять, що в горах Карконошах в Чехії зсунув ся осуг снїговий на 10 метрів довгий а на 50 метрів широкий і засипав сторожа враз з сином з т. зв. Величезної буди (Riesenbaude) в хвили, коли они оба розкопували в снїгу дорогу для похорону, котрий ішов з тїлом жінки тогож сторожа. Сторож згинув, сина вратовано.

— **Дезертир.** З львівского ґарнїзону здезертирував поручник з 12 полку гузарів ім. кн. Уельского, Стефан Лїнцбавер. Він пофальшував приватні записи довжні і взявши короткий урльоп поїхав до Будапешту та вже більше не вернув. Суд ґарнїзоновий у Львові взиває єго тепер, щоби він яко виновачений о дезерцию і обманьство ставив ся перед згаданим судом до 90 днів від часу оголошеня тої оповістки, бо в противнім случаю буде засуджений заочно.

— **Наслїдки пізної весни.** З Будапешту доносять, що в наслїдок великих снїгів в мно-

---

— Що ти робиш? — питає сьвятий Петро.

— Ах, то ярке сьвітло так мене осліпило — відповідає двигар з Сен-Ремі — мушу відвернути ся. Але будь лиш спокійний, спусти ся на моє слово, я не піду нї кроку дальше, лиш тілько доки засягне мій ніс.

— Ов — погадав сьвятий воротар — я сам дав зловити ся і тепер той хитрець увійшов до раю.

— Гм, гм — відозвав ся Жаржейль — треба признати, що вам тут добре. Ах, яка краса! Яка чудесна музика!

По кількох хвилях каже сьвятий воротар:

— Заки ти надивиш ся.... Ну, я гадаю, що то не довго буде тревати... Я таки справдї не маю часу, аби тут коло тебе дармо стояти....

— Ах, прошу, не роби собі нїчого з мене — відповів Жаржейль — як маєш яку роботу то можеш іти. Я піду... як піду. Атже нема чого спішити ся....

— Ов! — погадав сьвятий; а відтак сказав голосно:

— Ти, чуєш, не така була умова між нами.

— Мій Боже, та не гнївай ся сьвятий Петре. І то ще, колиб ви тут мали мало місця, але передомною тілько вільного простору; атже я нікому не заваджаю.

— Але кажу тобі, щоби ти сейчас ішов звідси; колиб Господь переходив, ні, ні ти не сьмієш бути тут.

— Ах, роби собі, що хочеш. Менї все говорили: де тобі добре, там держи ся. А менї тут добре. І я лишу ся!

Сьвятий Петро розгнївав ся, сварив, тупав ногами, але то нїчо не помогло. Жаржейлеви незвичайно припав рай до вподоби і він не мав найменшої охоти покидати так тяжко добуте місце. Сьвятий Петро пішов глядати помочи у сьвятого Іва.

— Іво — каже до него — ти адвокат, мусиш менї дати пораду.

— І дві, як треба — відповів сьвятий Іво.

— Менї приключило ся таке а таке — і сьвятий Петро розповідає о своїй пригодї. — Що менї діяти?

— Мусиш поглядати доброго адвоката і того Жаржейля при помочи полїцианта приставити перед лице Господа.

Глядають адвоката, але хто видів коли в раю адвоката? Глядають полїцианта, але й того нема. Сьвятий Петро зажурив ся. На те надходить сьвятий Лука.

— Що тобі, мій бідний Петре? Чого так голову повісив?

— Ах, не говори нїчого друже, не сьмій ся з мене, менї лучила ся страшне погана приключка. Якийсь Жаржейль перехитрив мене, залїз до раю і анї суди Боже его позбути ся....

— Звідки він?

— З Сен-Ремі.

— Що, з Сен-Ремі? — спитав Лука. — Ах, Боже, дуже добре зложило ся! Ми его звідси зараз викуримо.... Слухай, як: Я як знаєш, приятель і хоронитель волів і пастухів. Під тим назвищем переходжу часто околицї Камарґ, Арль, Нім, Бокер, Тараскону і тому добре пізнав той добрий нарід і знаю, як їх взяти. Ті люди готові в огонь скочити, коли розходить ся о те, аби бути при борбі биків.... Зажди хвильку. Я вже того Жаржейля позбуду ся.

В тій хвили надлетїла до них громадка рожевих і веселих ангеликів.

— Гей, ви малі — шепнув сьвятий Лука — тихо, пст!

Ангелики зійшли на долину.

— Ідіть тихо перед райскі ворота, а як вже там опините ся, біжіть і кричіть, як лиш можете, так як люди в Сен-Ремі кричать при борбі биків: „Воли! воли!... Oh té, té! Oh té! Зелїза, зелїза!...“

Ангелики сейчас так зробили. Вийшли перед ворота та стали там бігати і кричати.

Цїлком добре чути їх крик: „Воли!... Oh té!... Oh té!...“

Жаржейль почувши той крик, обертає ся в одній хвили.

— Ах Боже! То й тут і тут суть борби биків? — Скоро!... Скоро!... при тім мушу бути!

І він вибігає за ворота і оставляє рай...

Сьвятий Петро замикає чим скорше ворота і засуває їх ще. Відтак виставляє голову крізь бічне віконце і каже:

— Он як! Якже тобі тепер Жаржейль?

— Ох — відповідає Жаржейль — колиб то була справдї борба биків, то я дійстно був би радо дарував рай.

І по тих словах повалив ся стрімголов у вічність.

гих сторонах Угорщини здержано роботи в поли. Жито і ріпак найбільше потерпіли. Озима пшениця держить ся досить добре, яра середно. Ярі засїви денеде посходили, але морози їх зварили і треба було приорати.

— **Мало що не пожили смерти.** В Самборі тамтого місяця, коли з рана дня 27 над'їхав поїзд наборовий, підбігла якась жінка і хотїла до него всісти, гадаючи, що то поїзд особовий. В тій же хвили над'їхав поїзд особовий з Хирова. Робітник маґазиновий, Антін Петер, видячи грозячу небезпечність, вхопив женщину і став єї тягнути з шин. То побачив машиніст від над'їзджаючого поїзду, Фіхтель, і єму удало ся якось здержати поїзд саме перед упавшими та не допустити до катастрофи. Як Петер, так і Фіхтель, заслужили собі на признанє і похвалу, перший, за свою велику відвагу, другий, за притомність духа.

— **Чистий рахунок.** Tyg. Samborsko-Drohob. доносить, що в Самборі при тамошнім костелі есть братство, котре складає ся з 180 „рож“, а кожда „рожа“ має 15 членів. Кождий член рожі платить старшому братови за то, що той дає єму в костелі сьвічку до рук, по 10, 20 або 30 кр. на рік, а крім того складає ще кождий по 30 кр. на сьвітло. Після інформациї згаданої ґазети сьвітло не коштує річно більше як 80 зр. Отже чистий рахунок представляє ся так: Із складки на сьвітло від 180 „рож“ по 4 зр. 50 кр. дає на рік 810 зр. З того відшибнути дійстний видаток на сьвітло 80 зр. лишає ся чистого доходу 730 зр. Оплата за роздаванє сьвічок в костелі пересічно по 20 кр. або по 3 зр. від „рожі“ дає на рік від 180 „рож“ 540 зр. а всего доходу разом за рік 1270 зр. А люди нарікають, що біда на сьвіті, що нема де подіти ся! Подати ся на старшого брата при „рожах“! За 13 літ міг той старший брат, колиб складав гроші до каси, зложити 15.500 зр. не вчисляючи до того процентів.

— **Померли:** О. Йосиф Дроздовский, парох з Клебанівки, дек. збаражского, дня 31-го марта, в 72-ім році житя, а в 48-ім сьвященьства; — Анна Курилович, дочка нотаря з Золочева, у Львові в 13-ім році житя; — Климентина з Абрисовских Клосевичева, жена о. Ів. Клосевича, пароха в Гнильчу, дня 2 с. м.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 5 цьвітня. Прибули сюди угорскі міністри Сель і Люкач.

Преторія 5 цьвітня. Трансвальске правительство оголосило, що мешканці Йоганесбурґа і Кріґердорпу, Анґлійці мають виїхати з краю до 48 годин, а всї инші Анґлійці до дня 5 цьвітня.

Льондон 5 цьвітня. Дивизия ґен. Кольвіля і кіннота Френча вернули до Блюмфонтен.

Новий Йорк 5 цьвітня. Адмірал Дюи заявив кореспондентови часописи New York World, що має охоту кандидувати на президента Сполучених Держав.

Льондон 5 цьвітня. Доносять з Капштадту, що ґен. Кронє, полковник Шіля і до тисяч бурских полонених — відїхали вже на остров сьв. Єлени.

— Заряд краєвого варстату для виробу забавок в Яворові посідає значну скількість на складі виробів для селян як: ложки, веретена, валки до тїста, цїви для ткачів, решета, рогіжки, маґільниці, опалки, кобелї, кошики, солонянки, забавки для дїтий і т. п. по дуже низьких цінах. При більшім замовленю опускає ся рабат.

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 4-ого цьвітня 1900	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	172·—	176·—
Банку кред. гал. по 200 зр. . .	—·—	—·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	137·50	140·—
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	75·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	95·—	98·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	92·70	93 40
Банку гіпот. 5% преміов. . . .	109·30	110·—
Банку гіпот. $4^{1}/_{2}$%	98·30	99·—
$4^{1}/_{2}$% листи застав. Банку краєв.	99·80	100·50
4% листи застав. Банку краєв. .	94·50	95·20
Листи застав. Тов. кред. 4% . .	94·—	94·70
„ „ 4% льос. в 41 літ.	94·—	94.70
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·40	94·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	96·50	97·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	100·50	101·20
„ „ „ „ $4^{1}/_{2}$%	101·—	101·70
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·50	95·20
Позичка краєв. з 1873 по 6%	103·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	93·30	94·—
„ м. Львова 4% по 200 кор.	91·50	92·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	62·—	65·—
Міста Станиславова	127·—	—·—
Австр. червон. хреста (Курс віденьский)	42·50	43·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	21·50	22·50
Італ. черв. хреста (Курс віденьский)	22·—	25·—
Архікн. Рудольфа (Курс віденьский)	—·—	—·—
Базиліка (Курс віденьский)	13·20	14·20
Joszif (Курс віденьский)	7·—	8·40
Сербскі табакові (Курс віденьский)	—·—	—·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11 36	11·56
Рубель паперовий	2·54	2·58
100 марок німецких	118·40	119·20
Доляр америк.	4·80	5·00

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1899, після середно-европ. год.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	
		День
	6·20	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·15	„ Підволочиск, Одеси, Козови
	6·30	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·45	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·10	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·25	„ Янова
	9·35	„ Підволочиск в гол. двірця
	9·45	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	9·53	„ Підволочиск в Підзамча
	10·10	„ Белзця, Рави, Любачева
	12·50	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	3·25	„ Брухович „ „ „ „
	5·25	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	5·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·26	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·40	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·50	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	7·—	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.10	„ Сокаля, Рави рускої
	7·20	„ Тернополя в гол. двірця
	7·42	„ „ „ Підзамча
	7·47	„ Янова від $^{1}/_{10}$ до $^{30}/_{4}$ 1900 включно
	8·35	„ „ „ $^{1}/_{5}$ „ $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$.
	9·11	„ „ „ $^{1}/_{6}$ „ $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·32	„ „ Грималова в Підзамча

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·40	„ Янова (головний дворець)
	7·55	„ Лавочного „ „
	7·44	„ Тернополя на Підзамче
	8·05	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	9·—	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·15	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·01	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
	1·40	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·50		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля
		Ніч
	12·10	З Сколього, Калуша, Борислава
12·30		„ Черновець, Букарешту
2·16		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·05	„ Підволочиск на Підзамче
	3·30	„ „ „ гол. дворець
	6·—	„ Кракова, Відня, Самбора, Сянока
	6·10	„ „ „ „ Хирова
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	7·58	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	8·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{8}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·30	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·45		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·21	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·55	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·10	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·08	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·25	„ „ на гол. дворець
	10·30	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Бюро інформацийнє ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI

Ілюстрована часопись для женщин.

БЕЗПЛАТНО

4 томи повісти

Клим. Юноши **„Внучок“** — А. Мечника **„Securing Ованес Огана“** — К. Лясковского **„Зужитий“** — Ст. Аріеля **„Улуди“**

за кождий чверть рік том

одержать як „ПРЕМІЮ“ передплатники галицкі.

„TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI“ в будучім 1900-тім, а в 42-ім році істнованя буде виходити під тим самим як доси літератским напрямом, з задержанєм і на будуче дотеперішного отрудництва в специяльних відділах видавництва.

MODY PARYSKIE

(2.000 рисунків і 12 великих аркушів з кроями і взірцями робіт жіночих) і

GOSPODARSTWO DOMOWE,

завдяки котрим наша часопись незалежно від заспокоєня потреб ума образованої женщини, запевнює їй практичну хосенність ствердженої вартости.

Обітниць богатих на слова, заповідань уліпшень і реформ, якими визначують ся більше менше всї проспектові оголошеня, уникали ми доси з принципу. Тим менше могли би ми уживати їх тепер, коли читаюча публика відповіла на проявлений в Tygodnik-у напрям дїйстними доказами признаня, становлячими для редакції цінну заохоту до постійности на обібраній дорозї.

Одинокою обітницею з нашої сторони, а радше сказавши, одиноким з'обовязанем, яке приймаємо, єсть стояти і дальше на основі тих пересьвідчень, котрі нинї вільно нам вже уважати тревалим звеном між часописию а читателями, а подаючи їм інформациї з проявів дїйстного житя, вибирати зпоміж них лише ті, яких вартість і вплив на суспільність власну або чужу признаємо. Ту задачу хочемо виповнити як доси без тїни упереджень, сторонничої ненависти і взгляду на личний інтерес.

То всьо, що вільно нам нинї сказати о дусї і напрямі нашої праці на будуще.

Не спускаючи з уваги печаливого і безперервного постійного забезпеченя сотрудництва нашої часописи, маємо сказати кілька слів о тім, що ми в відділї белетристики приготовили для „TYGODNIK-A MÓD I POWIEŚCI“ на будуючий рік.

Маємо запевнені праці: *Марії Родзевичівної*, *Віктора Гомулицкого*, *Володислава Ст. Рей монта*, *Севера (Ігн. Мацїйовского)*, *Володислава Уминьского* і многих инших.

В відділї поезиї звістні читателям пера: *Казимира Глиньского*, *Миріяма*, *Лянгого*, *Ор-Ота* і инших, обіцяли нам свої твори на слїдуючий рік.

Розпочинаємо рік 1900 двома творами повістевими:

Волод. Ст. Реймонта

повість п. з.:

І по многих днях. — І по многих лїтах....

Севера

повість п. з.:

Леґенда.

Условія передплати разом з преміею:

У Львові і Кракові:	
Чвертьрічно	1 зр. 80 кр.
Піврічно	3 зр. 60 кр.
Річно	7 зр. 20 кр.

В Галичинї з почтовою пересилкою;	
Чвертьрічно	2 зр. 20 кр.
Піврічно	4 зр. 40 кр.
Річно	8 зр. 80 кр.

Редактор ЯН СКИВСКИЙ.

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧИНИ принимає, числа оказові і проспекта даром висилає

Головна Аґенция і Експедиция „TYGODNIKA“ у Львові

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всї книгарнї і контори письм.

З друкарні В. Лозиньского— під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).